

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Breuium apostolicorum Scriba. Ioanni Reuchlin illustris comitis
Vuirembergensis oratori & consiliario

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Ioannes gratissimum utriq; munus tuū fuisse, existimabis recte operam nos daturus ut tibi gratias referre possimus. Tu inter familiam nostram numeraberis, obseruaberis, tuum erit quicquid nostrū est. Speramus eam tempestatem de qua nos admones, & quā celo impendere etiam ipsi cernimus, maiore tranquillitate q̄ suspicemur abituram, deosq; propicios fore, domino tuo conseruatori auriq; pacis & optimo principi (ita semp in animo nostro habitus est) multos adhuc uitæ dies longioraq; tempora superuivendi bene sperantes opramus, neq; eam perniciē Reipub. q̄ mors sua minas esse passuros deum sanctosq; cælitēs. Qd̄ si res sinistris fatis agitabunt, tales nos fratremq; nostrum offendes, quales nos noiasti, hoc est aylum futurarum calamitatum, nihil in rebus fortunisq; nostris futurum est quod non tuum esse arbitrari debebis. Sic uale, quoulsq; plusq; charraq; suppeditauerit. Iterum uale xii. Decemb. M. cccc. xxi.

Ioannes Camerarius Dalburgius Epūs Vuormaciē.
charissimo p̄ceptorī suo Io. Reuchlin S.

Quod Vuormaciæ es in hac impura tēpestate, duplici ex causa gaudeo, altera q̄ propinq; sis, ut amplior mihi spes uisendi tui relinqua. Altera, q̄ q̄ta mecū actū sit iniuria, temeritate & insolentia rectius possis intelligere. Scito & me prius q̄ de tuo aduentu certior essem fact⁹, destinasse aio, & oīno cōstituisse abste pro nostra amicicia & mutua b̄nuolētia exigere uelle, ut q̄ citissime ad nos cōuolares, amicissimi & cōstantissimi homis officiū ostensurus. Cū igit tibi cōmodior & recta sit nata occasio, te p̄ nostrū amorem, per sacras ipsas literas & musas oro, req̄ro, admo neo, ut ad nos uenias, multa. n. tecum pro salute Reipubl. & nostra tranquillitate sum communicaturus. Tu uale, & amicu te ostēdito. Sum Laudēburgii aduentum tuū ardentissime expectans. Dat. pro pere & tumultuarie mi suauissime Reuchlin v. Octobris.

Jacobus Aurelius de Questenberg, Decretorum Doctor, &
Breuium apostolicorum Scriba. Ioanni Reuchlin
Illustri Comiti Vuirtembergensis Oratori
& Consiliario.

Magnifice uir & Doctor excellentissime salue. Hodie mane paulo post horā undecimā cū tui uisēdi gratia diuersorū uestrū peterē, nunciatū est mihi e media uia te sine literis

IO. REUCHLIN LIBER PRIMVS

meis quas famulo meo ad te dederā ante lucē hinc abiisse, quod ut postea cōperi, molestē quidē ut debui ferebā, quippe qui fructu iucū dissimā cōsuetudinis tuā tā subita discessione priuatus essem. Cupiebam equidem nōnulla adhuc tecū cōferre, & pro tuis in me officiis quom te non possem, uerbis saltē qualibuscūq; gratias agere, quāq; non plane intelligebā, qua dicendi copīa, quibus uerbis affectū animi erga te mei declarare potuissem, si cōsidero uim & bonitatis tuā & amoris quā in mirifica illa de me p̄dicatiōe pulcherrime declarasti, quom hesternō uesperī τὸ προσίμιον ἀφροσύνας εἰς πύξ ἐλέγχους σοφιστικῶν τοῦ ἀεισοτέλους, nō sine admiratione, imo cū summa uolūptate uidisses, καὶ ἦ ἔρωτι πολλὰ κίς ἢ πολὺ φάμε τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πῶφραντα. Præterea τὴ καλοκαπειας ἔρην ἔδιν οἷος ἀν' οὐρανὸς γένοιτο, τοῖς δὲ ἐαυτοῦ ἔτιν ἀν' εὐχαίτα. Tibi igit p̄ sapientis more p̄mīum sit uirtus tua, ubi mea nō responderit. Itaq; meū p̄petuum studium & mutuam beneuolentiam ob memoriam tuā optimā de me spei quoad uixero nunquam defuturam tibi polliceor, conaborq; modo uotis aspiret deus re tuā apud Reuerēd. dñm comunem ep̄iscopum Vuormaciensē futurā commendationis eiusq; in me beneficiorum pigeat. Vale igitur, & me si mereor illius gratiā commenda. Romæ ex ædibus Reuerend. Dni. Cardinalis S. Marci. Calend. August. M. CCCC. XC.

Iacobus Questenberg, Ioanni Reuchlin Phorcenſi
Oratori Palatino S.

CVM in tanta hoīm multitudine aut ut uerius dicā oīum p̄p̄gētium colluuiōe ne unum q̄dem pro p̄senti necessitate idoneum scriptorem inuenerim, neq; uero alium quēpiā Bertoldo nostro adhuc febricitante ad manum domi habuerim, q̄ orationem tuam elegantiore litera exararet, id quod tu hesternō die per ep̄istolā tantopere ef̄lagitasti, ipse pro uetere amicitia nostra & antiqua morem tibi gerendi cōsuetudine, laborem obeūdū esse mihi putauī, ne uel opera atq; sedulitas mea semper alioquin officiosa tibi saltē in re necessaria defuisse uideri posset. Itaq; orōnem tuā ad te mitto, quæ propter ipsius summam elegantiam dignitatēq; uerborum & grauitatem sententiarum, digna uisa est, non mea tātum manu describi ὅς ἢ τὰ ριάττα τῶ ἀκρω δεκτύλω ἡ ἀμην, sed omnī no ubiq; terrarum legi, adeo tu quidem oīia, ita me deus amet di-